

§ 37. 1. Dokonanie czynności ponownego odbioru następuje po stwierdzeniu przez organ odbioru:

- 1) usunięcia usterek objętych wykazem załączonym do protokołu;
- 2) uznania obiektu za ostatecznie odebrany pod względem technicznym,

2. Orzeczenia wymienione w ust. 1 organ odbioru wpisuje do protokołu jako jego część IV.

R o z d z i a ł IV.

Odbiór robót od podwykonawcy.

§ 38. Odbiory od wykonawcy, przeprowadzane przez zamawiającego w trybie niniejszego zarządzenia, są jednocześnie odbiorami robót obiektu wykonanych przez podwykonawców.

§ 39. Odbiory robót od podwykonawców przeprowadza wykonawca na podstawie przepisów określonych przez ministrów właściwych dla wykonawców.

§ 40. Przedstawiciel podwykonawcy może zgłosić przy odbiorach od wykonawcy, przeprowadzonych w trybie niniejszego zarządzenia, sprzeciw od decyzji organów odbierających, z tym że uzasadnienie sprzeciwu zgłasza za pośrednictwem wykonawcy w trybie i w terminach określonych w §§ 30, 31 i 32.

R o z d z i a ł V.

Przepisy końcowe.

§ 41. Przy odbiorach częściowych jak i ostatecznych zamawiający może zlecić na wniosek organu odbierającego przeprowadzenie ekspertyz technicznych. Koszt ekspertyz pokrywa w całości:

- 1) zamawiający — jeżeli wynik ekspertyz nie stwierdził wadliwości użytych materiałów lub wykonanych elementów konstrukcji i robót;
- 2) wykonawca — jeżeli wynik ekspertyz stwierdził istotne wady; w tym przypadku wykonawca ponosi również koszty usunięcia stwierdzonych w ekspertyzie usterek i wad.

§ 42. Okres gwarancyjny dla wykonanych robót trwa 12 miesięcy i liczy się od daty zatwierdzenia protokołu odbioru ostatecznego bądź od daty przekazania obiektu użytkownikowi, jeżeli przekazanie nastąpiło przed dokonaniem odbioru ostatecznego.

§ 43. W okresie gwarancyjnym wykonawca obowiązany jest usuwać na własny koszt wszelkie usterki i braki powstałe w tym okresie z jego winy, a wskazane przez zamawiającego lub użytkownika.

§ 44. Termin usunięcia usterek stwierdzonych przy odbiorach lub w okresie gwarancyjnym powinien być uzgodniony pomiędzy zamawiającym lub użytkownikiem a wykonawcą.

§ 45. W razie nieusunięcia przez wykonawcę usterek w uzgodnionym terminie zamawiający bądź użytkownik mają prawo usunąć je na koszt wykonawcy, przy czym nie są w tych przypadkach związani cenami kosztorysu umownego.

§ 46. Odbiory z zakresu innych rodzajów robót, jak np. montażowych, drogowych, należy przeprowadzać w oparciu o przepisy wydane przez właściwych ministrów.

§ 47. Zasady i tryb przekazywania obiektów do użytkowania (eksploatacji) regulują osobne przepisy.

§ 48. Tracą moc dotychczasowe przepisy wojskowe regulujące zasady i tryb odbioru robót określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 49. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

1479

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 11 grudnia 1953 r.

w sprawie zaliczenia poszczególnych terenów do bażantarni, zwierzynców oraz rezerwatów.

Na podstawie art. 1 ust. 5 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. Nr 44, poz. 300) zarządza się, co następuje:

§ 1. Bażantarnia stanowi obszar gruntu, otoczony stałym i ciągłym ogrodzeniem, na którym prowadzona jest hodowla bażantów w zamknięciu (wolierowa).

§ 2. 1. Ustala się dwa rodzaje zwierzynców łowieckich:

- 1) zamknięte,
- 2) otwarte.

2. Zwierzyniec zamknięty stanowi obszar gruntu, na którym prowadzona jest hodowla niektórych gatunków zwierząt łownych, ogrodzony trwale w ten sposób,

że hodowane zwierzęta nie mogą się z niego wydostać na swobodę.

3. Zwierzyniec otwarty stanowi obszar gruntu nie ogrodzony, na którym zwierzyna łowna jest hodowana w naturalnych warunkach, specjalnie chroniona i nie niepokojona.

4. W zwierzynicach odłów i odstrzał zwierzyny dopuszczalny jest jedynie w celach hodowlanych w ramach specjalnego planu hodowlanego.

§ 3. Za rezerwaty, o których mowa w art. 1 ust. 4 dekretu o prawie łowieckim, uważa się rezerwaty przyrody w rozumieniu przepisów o ochronie przyrody, w których wprowadzono zakaz polowania, chwytania i zabijania dziko żyjących zwierząt.

§ 4. 1. Pierwszy wykaz terenów zaliczonych do bażantarni, zwierzyńców oraz rezerwatów, o których mowa w §§ 1, 2 i 3, stanowi załącznik do zarządzenia.

2) Zaliczenia innych terenów do bażantarni i zwierzyńców dokonuje Minister Leśnictwa na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej, zgłoszony po zasięgnięciu opinii wojewódzkiej rady łowieckiej Polskiego Związku Łowieckiego, a co do terenów, zawierających ponad 30% powierzchni leśnej lub ponad 30% powierzchni rolnej, znajdującej się w zarządzie państwowych gospodarstw rolnych — również po zasięgnięciu opinii przedsiębiorstw lasów państwowych lub okręgów państwowych gospodarstw rolnych.

3. Teren uznany w trybie przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25,

poz. 180) za rezerwat przyrody, w którym wprowadzono zakaz polowania, chwytania i zabijania dziko żyjących zwierząt, zalicza się z dniem jego utworzenia do rezerwatów, o których mowa w art. 1 ust. 4 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. Nr 44, poz. 300).

§ 5. Z dniem zaliczenia poszczególnych terenów do bażantarni, zwierzyńców lub rezerwatów przyrody, o których mowa w § 4 ust. 2 i 3, tereny te podlegają wyłączeniu z obwodów łowieckich.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: w z. T. Rykowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 11 grudnia 1953 r. (poz. 1479).

WYKAZ TERENÓW ZALICZONYCH DO BAŻANTARNI, ZWIERZYŃCÓW ORAZ REZERWATÓW

B a ż a n t a r n i e :

- 1) „Skolimów”, położona w Skolimowie-Konstancinie, w powiecie piaseczyńskim, województwie warszawskim, o powierzchni rolnej około 18 ha;
- 2) „Krośniewice”, położona w Leśnictwie Ostrowy Nadleśnictwa Kutno, w powiecie kutnowskim, województwie łódzkim, o powierzchni leśnej około 1 ha;
- 3) „Kamień-Biernatki”, położona w Leśnictwie Biernatki Nadleśnictwa Kalisz, w powiecie kaliskim, województwie poznańskim, o powierzchni leśnej około 2 ha;
- 4) „Henryków”, bażantarnia oraz hodowla wolverowa zajęcy, położona w parku folwarku Henryków, w powiecie ząbkowickim, województwie wrocławskim, o powierzchni około 10 ha.

Z w i e r z y ń c e :

- 1) zwierzyńiec zamknięty „Moja Wola”, obejmujący oddziały lasu 1 — 10, 13 — 17, 22 — 26, 30 — 32, 35 — 37 i 45 w Leśnictwie Zwierzyńiec Nadleśnictwa Moja Wola, w powiecie ostrowskim, województwie poznańskim, o łącznej powierzchni około 600 ha;
- 2) zwierzyńce otwarte:
 - a) „Lekowo”, o powierzchni około 2.000 ha, położony na terenie gminy Regimin, w powiecie ciechanowskim, województwie warszawskim, obejmujący całe Leśnictwo Lekowo Nadleśnictwa Ciechanów oraz przyległe tereny polne; granice zwierzyńca mają przebieg następujący: od wsi Pawłowo granica biegnie na południowy zachód drogą gminną, wiodącą ze wsi Pawłowo do wsi Chotum Włociański, do miejsca przecięcia się jej z drogą gminną, wiodącą ze wsi Wola Pawłowska do wsi Modelka; stąd granica skręca na zachód i biegnie drogą gminną wiodącą ze wsi Wola Pawłowska przez wsie: Modelka, Skawica i Unikowo do wsi Sułkowo Polne; z Sułkowa Polnego granica skręca na północny wschód i biegnie wzdłuż drogi gminnej wiodącej z Sułkowa Polnego do drogi gminnej Budy Sułkowskie — Pniewo, z którą styka się tuż poza granicą wschodnią powiatu ciecha-

nowskiego; od miejsca zetknięcia się tych dróg granica biegnie na wschód wzdłuż drogi wiodącej z Bud Sułkowskich przez Pniewo do Pniewa Wielkiego, skąd w miejscu przecięcia się z torem kolejowym linii kolejowej Ciechanów — Działdowo skręca na południe i biegnie wzdłuż tego toru do wsi Pawłowo;

- b) „Grylewo”, o powierzchni polnej 5.556 ha, położony na terenie gminy Gołańcz w powiecie wągrowieckim, województwie poznańskim; granice zwierzyńca mają przebieg następujący: od północnego brzegu jeziora, leżącego na południe od miasta Gołańczy, granica biegnie drogą gminną przez wsie Krzyżanki i Rybowo do szosy wiodącej z Grabowa do wsi Pawłowo-Zeńskie; stąd granica skręca na południowy wschód i biegnie szosą Margonin — Wągrowiec, a od wsi Kopaszyn skręca na wschód i biegnie drogą polną wiodącą przez wieś Łukowo do zachodniego brzegu jeziora Grylewskiego, skąd skręca na północ i biegnie wzdłuż zachodniego brzegu jeziora Grylewskiego do drogi wiodącej z Gołańczy do wsi Krzyżanki.

R e z e r w a t y :

(miejsce położenia i granice określają podane zarządzenia właściwych organów)

- 1) Kępa Radłowska w województwie gdańskim (zarządzenie z dnia 29 lipca 1938 r. — Pomorski Dziennik Wojewódzki Nr 23, poz. 271);
- 2) „Jezioro Łukniany” w województwie olsztyńskim (zarządzenie z dnia 14 maja 1947 r. — Olsztyński Dziennik Wojewódzki Nr 10, poz. 1);
- 3) „Jezioro Siedmiu Wysp” w województwie olsztyńskim (zarządzenie z dnia 16 marca 1948 r. — Olsztyński Dziennik Wojewódzki Nr 9, poz. 138);
- 4) „Redykajny” w województwie olsztyńskim (zarządzenie z dnia 22 grudnia 1948 r. — Olsztyński Dziennik Wojewódzki z 1949 r. Nr 2/58, poz. 3);
- 5) „Leśno”, stawowy obszar ochronny w dolinie Baryczy w województwie wrocławskim (zarządzenie z dnia

- 7 stycznia 1949 r. — Wrocławski Dziennik Wojewódzki Nr 1, poz. 8);
- 6) „Tyniec Podgórski” w województwie krakowskim (zarządzenie z dnia 6 kwietnia 1949 r. L.K.S. I-10/48);
 - 7) „Jata” w województwie lubelskim (zarządzenie z dnia 4 sierpnia 1952 r. — Monitor Polski Nr A-69, poz. 1049);
 - 8) „Dębina” w województwie warszawskim (zarządzenie z dnia 12 sierpnia 1952 r. — Monitor Polski Nr A-74, poz. 1189);
 - 9) „Jedlina” w województwie warszawskim (zarządzenie z dnia 16 sierpnia 1952 r. — Monitor Polski Nr A-74, poz. 1190);
 - 10) „Pizytek” w województwie opolskim (zarządzenie z dnia 17 września 1952 r. — Monitor Polski Nr A-85, poz. 1348);
 - 11) rezerwat modrzewiowy w Leśnictwie Śmiechowice w województwie opolskim (zarządzenie z dnia 17 września 1952 r. — Monitor Polski Nr A-85, poz. 1349);
 - 12) im. Króla Jana Sobieskiego na obszarze m. st. Warszawy (zarządzenie z dnia 16 października 1952 r. — Monitor Polski Nr A-93, poz. 1449);
 - 13) rezerwat modrzewiowy w Leśnictwie Ciechostowice w województwie kieleckim (zarządzenie z dnia 19 marca 1953 r. — Monitor Polski Nr A-30, poz. 383);
 - 14) „Cisowa Góra” w województwie wrocławskim (zarządzenie z dnia 19 marca 1953 r. — Monitor Polski Nr A-30, poz. 384);
 - 15) „Wielki Las” w województwie stalinogrodzkim (zarządzenie z dnia 19 marca 1953 r. — Monitor Polski Nr A-30, poz. 385);
 - 16) „Borek” w województwie łódzkim (zarządzenie z dnia 19 marca 1953 r. — Monitor Polski Nr A-30, poz. 386);
 - 17) „Lupa” w województwie rzeszowskim (zarządzenie z dnia 19 marca 1953 r. — Monitor Polski Nr A-30, poz. 387);
 - 18) rezerwat cisowy w Leśnictwie Radomice w województwie kieleckim (zarządzenie z dnia 27 kwietnia 1953 r. — Monitor Polski Nr A-42, poz. 509);
 - 19) „Zielona Góra” w województwie stalinogrodzkim (zarządzenie z dnia 27 kwietnia 1953 r. — Monitor Polski Nr A-42, poz. 510);
 - 20) „Segiet” w województwie stalinogrodzkim (zarządzenie z dnia 27 kwietnia 1953 r. — Monitor Polski Nr A-42, poz. 511);
 - 21) „Zamczysko” w województwie stalinogrodzkim (zarządzenie z dnia 27 kwietnia 1953 r. — Monitor Polski Nr A-42, poz. 512);
 - 22) „Dęby Boruszowskie” w województwie stalinogrodzkim (zarządzenie z dnia 27 kwietnia 1953 r. — Monitor Polski Nr A-42, poz. 513);
 - 23) „Karczówka” w województwie kieleckim (zarządzenie z dnia 27 kwietnia 1953 r. — Monitor Polski Nr A-42, poz. 514);
 - 24) rezerwat cisowy w Leśnictwie Majdów Nadleśnictwa Skarżysko w województwie kieleckim (zarządzenie z dnia 27 kwietnia 1953 r. — Monitor Polski Nr A-44, poz. 531);
 - 25) „Panieńskie Skały” w województwie krakowskim (zarządzenie z dnia 25 sierpnia 1953 r. — Monitor Polski Nr A-84, poz. 994);
 - 26) „Wielka Kępa” w województwie bydgoskim (zarządzenie z dnia 25 sierpnia 1953 r. — Monitor Polski Nr A-84, poz. 995);
 - 27) „Jeżów” w województwie łódzkim (zarządzenie z dnia 25 sierpnia 1953 r. — Monitor Polski Nr A-84, poz. 996);
 - 28) rezerwat w Leśnictwie Majdów Nadleśnictwa Skarżysko w województwie kieleckim (zarządzenie z dnia 25 sierpnia 1953 r. — Monitor Polski Nr A-84, poz. 997);
 - 29) „Sochy” w województwie rzeszowskim (zarządzenie z dnia 25 sierpnia 1953 r. — Monitor Polski Nr A-84, poz. 998);
 - 30) rezerwat w Leśnictwie Zmysłówka Nadleśnictwa Dąbrowki w województwie rzeszowskim (zarządzenie z dnia 25 sierpnia 1953 r. — Monitor Polski Nr A-84, poz. 999);
 - 31) „Modrzyna” w województwie rzeszowskim (zarządzenie z dnia 25 sierpnia 1953 r. — Monitor Polski Nr A-84, poz. 1000);
 - 32) „Diabie Skały” w województwie krakowskim (zarządzenie z dnia 30 września 1953 r. — Monitor Polski Nr A-97, poz. 1349);
 - 33) „Bugaj” w województwie wrocławskim (zarządzenie z dnia 30 września 1953 r. — Monitor Polski Nr A-97, poz. 1350);
 - 34) „Kornuty” w województwie rzeszowskim (zarządzenie z dnia 30 września 1953 r. — Monitor Polski Nr A-97, poz. 1351);
 - 35) „Swinia Góra” w województwie kieleckim (zarządzenie z dnia 28 października 1953 r. — Monitor Polski Nr A-104, poz. 1403);
 - 36) „Muszkowicki Las Bukowy” w województwie wrocławskim (zarządzenie z dnia 30 października 1953 r. — Monitor Polski Nr A-104, poz. 1404);
 - 37) „Barania Góra” w województwie stalinogrodzkim (zarządzenie z dnia 5 listopada 1953 r. — Monitor Polski Nr A-107, poz. 1436);
 - 38) „Las Klasztorny” w województwie rzeszowskim (zarządzenie z dnia 5 listopada 1953 r. — Monitor Polski Nr A-107, poz. 1437);
 - 39) „Stok Szendzielni” w województwie stalinogrodzkim (zarządzenie z dnia 5 listopada 1953 r. — Monitor Polski Nr A-107, poz. 1438).

1480

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKUPU

z dnia 7 listopada 1953 r.

w sprawie zniesienia na terenie niektórych powiatów obowiązku uiszczania opłat za przemiał zbóż w naturze (miarek) oraz obowiązku odstępowania przy przemiale gospodarczym niektórych rodzajów zbóż na rzecz państwa (odsypów).

Na podstawie § 33 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1952 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zbóż (Dz. U. z 1952 r. Nr 32, poz. 217 oraz z 1953 r.

Nr 33, poz. 138 i Nr 45, poz. 218) zarządza się, co następuje: